

Treba da se naposljetku osvrnemo i na pitanje korčulanskog biskupa, koje je kroz ovo nekoliko godina ponovo iskrslalo. Već u prošlom odlomku bijasmo vidjeli, kako su Dubrovčani g. 1410. nastojali oko toga, da se produži ona nagodba o desetinama, sklopljena između biskupa i Dubrovčana za vrijeme od 29 godina računajući od g. 1378. Ne znamo, kako je te godine svršila ta akcija, ali vijeće umoljenih u studenom g. 1413. opet raspravlja o pitanju stonsko-korčulanske biskupije. Nije nam poznato ništa pobliže o tim vijećanjima. Sigurno se ipak radilo o produženju one nagodbe. Tadašnji korčulanski biskup pristao je vrlo rado uz njezino produženje. O tom izvješćuju Dubrovčani u jednoj instrukciji od g. 1422., kad se o tom pitanju ponovo raspravljalo, ovako: »Mi vam obraćamo pažnju, da imamo posve istinitu informaciju, da je 1409. ili napokon u vrijeme do 1415. baš ovaj korčulanski biskup nalazeći se na dvoru i bojeći se, da ne bi izgubio svoje pravo na onih 100 dukata, isposlovao od pape Ivana jednu bulu, da mu onih 100 godišnjih dukata, što su mu plaćali Dubrovčani mjesto desetina iz Stona i Stonskog rata, budu priznati za vazda pod uvjetom, da mu budu Dubrovčani obavezani plaćati u ono vrijeme, kad im se bude činilo zgodnije...« Iz toga se pasusa vidi, da Dubrovčani već g. 1422. nijesu točno znali, koje je godine papa izdao bulu. Mi znamo toliko, da je to svakako bilo poslije g. 1410. Godine 1416. postade u Korčuli biskupom Nikola. Čini se, kao da ovaj nije htio pristati na produženje one nagodbe, kao što je to učinio bio njegov predšasnik. Pitanje je bilo toliko važno, te su Dubrovčani poslanicima, upravljenim kralju mjeseca listopada iste godine, u instrukciji između ostalog naložili, da stvar korčulanskog biskupa iznesu i pred kralja. Spor dakako nije bio riješen ni ove godine, već se nastavio i idućih.

Mimogred možemo spomenuti i to, kako je ovaj biskup došao u sukob i sa svojim Korčulanima. On naime nije davao siromasima četvrti dio crkvenih desetina, kako je to bilo propisano još od g. 1300., već ga je zadržavao za sebe. Korčulanski poslanici, koji su ono u svibnju g. 1416. bili poslani kralju, imali su pored raznih političkih pitanja iznijeti i ovo crkveno. Oni su tražili od kralja, neka dozvoli, da općina sama pobira taj dio i dijeli ga siromasima.¹³²

¹³² O sporu Dubrovčana s korčulanskim biskupom vidi zapisnike dubrovačkih vijeća i *Lettere e commissioni di Levante* pod odnosnim datumima. Instrukcija od g. 1422. zabilježena je u *Lettere e commissioni di Levante* pod datumom od 7. rujna 1422. O sporu Korčulana s njihovim biskupom vidi već spomenutu instrukciju kod Paulinija pogl. VI.